

РЕШЕНИЕ

№ 34007

гр. София, 17.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
София Тодорова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7694** по описа за **2025** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба от „А1 България“ ЕАД, срещу решение № 2155/12.05.2025 г. на Софийски районен съд, НО, 104-и състав, постановено по НАХД № 3970/2025 г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 5/13.02.2025 г., издадено от председателя на Комисия за регулиране на съобщенията, с което на основание чл. 326а, ал. 2 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/, на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лв., за извършено нарушение на чл. 22, ал. 5 от Функционалите спецификации на преносимост на национално значими номера от националния номерационен план /ФС/.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага подробни мотиви за неправилност и незаконосъобразност. Твърди, че в решението си съдът неправилно е приел, че не са налице допуснати нарушения на процесуалните правила в НП и АУАН, както и неправилно приложение на материалния закон. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на оспореното НП. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юк Ш., която поддържа и моли за нейното уважаване. Твърди, че не е посочена дата на нарушението, съобразена с определената по процедурата. Моли за решение, с което да се отмени решението на СРС и да се отмени

оспореното НП. Претендира разноски.

Ответникът, в писмен отговор взема становище за неоснователност на жалбата и правилност на съдебното решение. Моли за отхвърляне на жалбата.

В съдебно заседание се представлява от юк Д., която поддържа отговора и оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 25.02.2019 г. номер 359878757747 е бил пренесен от мрежата на „Виваком България“ ЕАД в мрежата на „А1 България“ ЕАД. На 26.10.2023 г., „А1 България“ ЕАД е прекратило едностранно договор за предоставяне на мобилни услуги №[ЕИК]/03.12.2021 г., по силата на който на краен ползвател е бил предоставен номер 359878757747. Номерът е предоставен първично от Комисията за регулиране на съобщенията на „Виваком България“ ЕАД, държател на обхвата, по силата на Разрешение № 01391/08.04.2009 г. На 28.10.2023 г. между „А1 България“ ЕАД, приемащ доставчик и г-н К. П. Ж. е сключен договор №[ЕИК]/28.10.2023 г., с който номерът е предоставен за ползване на посочения нов абонат на предприятието. Приета за нарушена е разпоредбата на чл. 22, ал. 5 от ФС, изразяваща се в неуведомяване от приемащия доставчик на държателя на обхвата и съответно невръщане на номера на държателя на обхвата.

За така установеното нарушение е съставен АУАН № Б-024/21.10.2024 г., издаден от главен инспектор в ГД „Мониторинг и контрол на съобщенията“, към КРС, като е установено нарушение на разпоредбата на чл. 22, ал. 5 от ФС, извършено на 28.03.2025 г. от А1 и изразяващо се в това, че на К. Ж. е предоставен мобилен номер 359878757747, вместо да го върне на Виваком /държателя на обхвата/ по законоустановения ред.

АУАН е съставен в присъствието на представител на наказаното лице и подписан от него, като е посочено, че ще представи възражения в срок.

Такива са представени в срок.

Въз основа на АУАН и възприетата от него фактическа обстановка, е издадено НП № 5/13.02.2025 г. от председателя на Комисия за регулиране на съобщенията, с което на „А1 България“ ЕАД, на основание чл. 326а, ал.2 ЗЕС, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лв. за нарушение на чл. 22, ал.5 ФС.

НП е връчено на представител на касатора на 25.02.2025 г.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като е разпитан актосъставителя и свидетеля при съставянето на АУАН.

По преписката е представена заповед № РД07-485/26.08.2024 г., на председателя на КРС, с която са оправомощени служители при КРС да осъществяват контрол върху електронните съобщения, като имат правото да съставят АУАН по реда на ЗАНН. Сред оправомощените е и актосъставителя.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение № 2155/12.06.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 3970/2025 г. на СРС, 104-и състав, с което е потвърдено НП № 5/13.02.2025 г., издадено от председателя на КРС.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение № 2155/12.06.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 3970/2025 г. на СРС, 104-и състав, с което е потвърдено НП № 5/13.02.2025 г., издадено от председателя на КРС, с което на „А1 България“ ЕАД, на основание чл. чл. 326а, ал. 2 от ЗЕС, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5000 лв. за нарушение на чл. 22, ал. 5 от ФС.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране на доказателствената съвкупност, но при липса описание на фактите и на техния анализ, е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от „А1 България“ ЕАД, допустима жалба.

В процесния случай, АУАН е издаден от компетентен орган – главен инспектор в ГД „Мониторинг и контрол на съобщенията“, към КРС, надлежно упълномощен със заповед № РД07-485/26.08.2024 г., на председателя на КРС, а НП от председателя на КРС. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

АУАН и процесното НП, съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП в оспорената част съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен е издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил.

За да потвърди НП, съдът е възприел описаната от органа фактическа обстановка, като е счел, че извършеното нарушение е безспорно доказано от събраните доказателства, от показанията на свидетеля и от приобщения доказателствен материал. Приел е, че по делото не са ангажирани доказателства противостоящи на събраните и установяващи извършването на нарушението по несъмнен начин.

Съдът споделя изложеното в решението на СРС, поради което счита, че решението е правилно и законосъобразно. Съдът намира, че по делото е доказано безспорно, че на 28.10.2023 г., като е

предоставил на трето лице мобилен номер 359878757747, без да го върне на държателя на обхвата Виваком, А1 е извършил нарушение на разпоредбата на чл. 22, ал.5 ФС.

Съгласно чл. 22 от ФС даряващият доставчик, съответно държателят на обхвата от номера, в случаите, в които са различни, както и вторичният доставчик не могат да предоставят пренесен номер на друг краен ползвател. Когато краен ползвател прекрати договор за предоставяне на услуги чрез пренесен номер, приемащият доставчик запазва номера за срок минимум един месец, освен ако крайният ползвател изрично се е отказал от това право. След изтичане на срока по ал. 2 приемащият доставчик уведомява държателя на обхвата от номера и му връща номера при условията и по реда, договорени в съответната процедура по чл. 31, ал. 1. В случаите по ал. 2, касаещи ползването на предплатени услуги, приемащият доставчик запазва правото на крайния ползвател за пренасяне на номера за срок минимум един месец след дерегистрацията на номера въз основа на подадено искане от крайния ползвател, освен ако той изрично се е отказал от това право. В останалите случаи на прекратяване на договор за предоставяне на услуги чрез пренесен номер, както и в случаите, при които крайният ползвател се е отказал от правото си по ал. 3 и 4, приемащият доставчик уведомява за това държателя на обхвата от номера и връща номера на държателя на обхвата от номера при условията и по реда, договорени в съответната процедура по чл. 31, ал. 1.

Аргументите на касатора са свързани с допуснати процесуални нарушения при издаването на НП, както и немотивираност на решението на СРС. По-конкретно счита, че неправилно определяне на датата на нарушението. В чл. 31, ал.1 ФС, към която препраща чл. 22, ал.5 ФС, е посочено, че доставчиците изготвят и подписват Процедура за реносимост на мобилни номера съобразно изискванията на тези спецификации. Съгласно раздел 4, т.6 от тази процедура, приемащото предприятие връща номера на държателя на обхвата на номера до 10 дни от настъпване на някое от обстоятелствата, разписани по т.5.1-5.2 от раздел IV. Съгласно посочените разпоредби приемащият доставчик връща номерата на Държателя на обхвата на номера, в случаите когато ползването на услуги чрез пренесен номер е прекратено и не е налице последваща преносимост на номера, или когато потребителят загуби правото си на ползване на номер/ата, чието пренасяне се иска. Когато номерът е пренесен поради техническа грешка, приемащият доставчик връща номера на даряващия доставчик в срок до 24 часа от констатирането на техническата грешка

Ответникът е приел като дата на нарушението, датата 28.10.2023 г., когато е подписан договор с трето лице за предоставяне на посочения номер за две години. Настоящият съдебен състав приема, че датата на нарушението е правилно определена, тъй като на тази дата е сключен договор с трето лица и на практика касатора се е лишил от възможността да върне на държателя на обхвата посочения номер. Към тази дата 28.10.2023 г. е засегнато правото на държателя на обхвата Виваком да получи съответния номер по реда на действащото законодателство. Нещо повече, това не е сторено и в посочения от касатора 10 дневен срок, в който това е могло да стане евентуално по реда на поправка на техническата грешка. В този смисъл, настоящият състав приема, че посочената процедура на раздел 4, т.6 не е приложим в случая, от една страна, тъй като договорът не е прекратен от крайния ползвател „Минолби“ ЕООД, а едностранно от касатора, поради наличие на просрочени задължения, за да бъде предоставен на трето лице, което е заявило, че е фактически ползвател на номера. А от друга, не се касае и за техническа грешка, а целенасочено поведение от страна на касатора. Дори обаче да се констатира техническа грешка, номера е следвало да бъде върнат в рамките на 24 часа, което очевидно не е сторено.

В крайна сметка, настоящия съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво, като извършено от дружеството жалбоподател, който е въпреки, че е имал такова задължение, след едностранното прекратяване на договора си с „Минолби“ ЕООД, вместо

да уведоми за това държателя на обхвата и да върне номера, е сключил договор за същия номер с трето лице. Липсата на посочено място на извършване на нарушението, не влияе върху законосъобразността на АУАН и НП, тъй като нарушението е ясно, изяснена е датата на нарушението, а за място на нарушението следва да се приеме седалището на касатора. При издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

По разноските.

На касатора не се дължат разноски.

Ответникът претендира разноски за юрисконсулт. Поради изхода от делото и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, такива му се дължат. Като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт при разглеждане на делото, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 130,00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2155/12.06.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 3970/2025 г. на СРС, 104-и състав.

ОСЪЖДА „А1 България“ ЕАД, с ЕИК[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ на Комисия за регулиране на съобщенията сумата от 130,00 лв., представляваща разноски за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: